

....เล่ากันว่า นางมาแล้วมีเศรษฐีคนหนึ่ง
 ตั้งบ้านเรือน อยู่ใกล้กับน้ำคลองสุรา
 เศรษฐีผู้นี้ ไม่รักบุตร
 อยู่มาวันหนึ่ง นึกแล้วสุรากล่าวดูนมนั้น
 เศรษฐี ว่าไม่รักบุตรสืบสกุลเพราะเป็น
 คนบาป เมื่อตายไปสมบัติก็สูญเปล่า

เศรษฐีเกิดวามละอายจึงทำพิธี บวงสรวงขอ
 ใ้แม่ขุบุตร พระอินทร์จึงให้ธรรมชาติเทวบุตร
 ลงมาเกิดในครรภ์ของภรรยาเศรษฐี
 เมื่อคลอดแล้ว มีชื่อว่า ธรรมชาติ

เมื่อธรรมชาติโตขึ้นได้เรียนรู้ภาษาคน
 และไต่รเมทา เป็นอาจารย์บอกมงคล
 ต่างๆ แก่มนุษย์ทั้งปวง
 ภายนั้นท้าวภิลพรหม ซึ่งเป็นที่นับถือ
 ทั่วโลกตามปณิหารธรรมชาติ ๓ ข้อ
 พร้อมทั้งสัญญาว่าถ้าเกิดปัญหาได้จะตัดศีรษะบูชา
 แต่ตำธรรมชาติแก้ปัญหาก็ไม่ได้
 จะตัดศีรษะธรรมชาติเสีย

โธ่เอ๊ย! ปัญหาย่อย...
 เวลาเช้ามาคิอยู่ที่หน้าเพระมณูขย้งล้างหน้า
 ผลากลางวันมาคิอยู่ที่อกเพระมณูขย้งประนครีวงมท้อ
 เวลาเย็นมาคิอยู่ที่เท้าเพระมณูขย้งเส้าน้ำล้างเท้า

ธรรมชาติแก้ปัญหาก็ไม่ได้จึงหนี
 ไปซ่อน แต่บังเอิญไปได้ขึ้น
 นกอินทรีมุด แก่ปัญหานาของฮาน
 ธรรมชาติจึงกลับไปตอบปัญหา
 ท้าวภิลพรหม
 เมื่อธรรมชาติ ตอบปัญหาได้
 ท้าวภิลพรหมจึงต้องตัดเศียร
 ธรรมชาติสัญญา

แต่ที่ปัญหาเพราะถ้าเศียรของท้าวภิลพรหม ตกถึงพื้นจะเกิดไฟไหม้ทั่วพื้น
 และถ้าทิ้งลงในมหาสมุทรน้ำจะแห้งหมด

ท้าวภิลพรหมจึงตรัสเรียกเวท ยิดาทั้ง ๗ องค์ เอาหนามาครองรับเศียร
 ยิดาองค์ใหญ่แห่งทิศธรมาขอพระเมรุอยู่เฉย ประดิษฐานไว้ในมณฑป
 ที่คันธุลี เหนือภูลศ บูชาด้วยเครื่องห้าอย่างๆ

โลก ถ้าโชนั้นอากาศฝนแล้ว
 แล้วจึงตัดเศียรไปใช้นางทุงชะ

เมื่อครบ ๗ องค์ วัน หรือ ๓ ปี เทวยิดาทั้ง ๗ องค์ จะปลัดเวรกันมาอัญเชิญพระเศียรของท้าว
 ภิลพรหมแห่งประจักษ์ณเขาพระเมรุทุกปี แล้วกลับไปเทโลก
 เทวยิดาทั้ง ๗ องค์ ตั้งเป็นนางสองภานต์ มีชื่อดังนี้ วันลาชาติขย้อ ทุงชะ ทัดดอกทับทิม
 วันฉัตรหรือ ไคราค ทัดดอกชบา วันสังคอบหรือ ภาทษ ทัดดอกปวงฉวง วันนุหรือ มณฑก
 ทัดดอกจำปา วันพทุสสัตหรือ กิรีณี ทัดดอกมณฑก วันศุภหรือ กิทิมา ทัดดอกจกฉน และ
 วันเสวีหรือ มโหทร ทัดดอกสพพาน